

40 DANA ZA ŽIVOT

pripremna molitva, 16. veljače 2021.

Nakana:

Molimo za Božji blagoslov u nadolazećoj kampanji 40 dana za život.

Sveto pismo:

„Ako se ponizi moj narod na koji je prizvano ime moje i pomoli se i potraži lice moje i okani se zlih putova, ja ću ga tada uslišati s neba i oprostiti mu grijeh i izliječit ću mu zemlju.” (2 Ljet 7, 14)

Razmatranje:

O, koliko puta nam se čini kao da je prokletstvo iznad naših glava. Da ništa nije dobro, da nema nade. Sreća nam je tada samo daleka nestvarna priča, a realnost je samo bol i nepravda. Koliki zločini i nepravde se čine ne samo nama nego i drugima, pogotovo slabima i nemoćnima. To nas zaprepasćuje. Da se gazi netko tko se ne može braniti. Da se “prljavo igra” protiv onih koji se ne mogu na svoje noge osloniti. To je paradoks ljudskog bića. Da sposoban za velike i lijepe stvari, čini ono što je gnjusno i nehumano, ono što nije ljudski. Da se ponaša poput životinje, pa i gore od toga. To je okrutna stvarnost. To je bol života. To je nepravda u slobodi. To je ujedno i stvarnost grijehâ. Pobačaji su grozna rana čovječanstva, taj zločin protiv nježnosti i krhkosti ljudskog bića. Suze, grč, bol, ljutnja. Jer smo nemoćni, jer ne možemo ništa učiniti. No, postoji Onaj koji sve može okrenuti, koji sve može spasiti. Zato okrenimo se Njemu i molimo Ga za snagu, da svjedočimo za život i Njega jer on je Život sâm.

Molitva:

Predobri Bože, Ti koji si Život, koji si Ljubav. Molimo Te daj nam snagu, vjeru, nadu i ljubav da se i u ovoj molitvi i zauzimanju za malene nikada ne umorimo. Oni su tvoje malene biljčice koje iskorjenjuju okrutnošću i drskošću, grubošću i neodgovornošću. Iscijeli slomljena srca, spasi malenu dječicu, zaustavi zlo i bezakonje. Nauči nas da budemo ljubav i nada jedni drugima. Nauči nas da budemo svjetlo u tami i štit za nemoćne. Pomozi nam da i mi budemo kao Ti, da budemo životni, živi. U tome neka nas zagovara Blažena Djevica Marija i svi sveci i svete Tvoje! Amen!

fra Ivan Rozić,

Hrvatska franjevačka provincija sv. Ćirila i Metoda

PSALAM 139

Jahve, proničeš me svega i poznaješ, ti znaš kada sjednem i kada ustanem, izdaleka ti već misli moje poznaješ. Hodam li ili ležim, sve ti vidiš, znani su ti svi moji putovi. Riječ mi još nije na jezik došla, a ti, Jahve, sve već znadeš. S leđa i s lica ti me obuhvaćaš, na mene si ruku svoju stavio. Znanje to odveć mi je čudeno, previsoko da bih ga dokučio. Kamo da idem od duha tvoga i kamo da od tvog lica pobjegnem? Ako se na nebo popnem, ondje si, ako u podzemlje legnem, i ondje si. Uzmem li krila zorina pa se naselim moru na kraj, i ondje bi me ruka tvoja vodila, desnica bi me tvoja držala. Rekнем li: »Nek' me barem tmine zakriju i nek' me noć umjesto svjetla okruži!« – ni tmina tebi neće biti tamna: noć sjaji kao dan i tama kao svjetlost. Jer ti si moje stvorio bubregе, satkao me u krilu majčinu. Hvala ti što sam stvoren tako čudeno, što su djela tvoja predivna. Dušu moju do dna si poznavao, kosti moje ne bjehu ti sakrite dok nastajah u tajnosti, otkan u dubini zemlje. Oči tvoje već tada gledahu djela moja, sve već bješe zapisano u knjizi tvojoj: dani su mi određeni dok još ne bješe ni jednoga. Kako su mi, Bože, naumi tvoji nedokučivi, kako li je neprocjenjiv zbroj njihov. Da ih brojim? Više ih je nego pijeska! Dođem li im do kraja, ti mi preostaješ! De, istrijebi, Bože, zlotvora, krvoloci nek' odstupe od mene! Jer podmuklo se bune protiv tebe, uzalud se dižu tvoji dušmani. Jahve, zar da ne mrzim tvoje mrzitelje? Zar da mi se ne gade protivnici tvoji? Mržnjom dubokom ja ih mrzim i držim ih svojim neprijateljima. Pronikni me svega, Bože, srce mi upoznaj iskušaj me i upoznaj misli moje: pogledaj, ne idem li putem pogubnim i povedi me putem vječnim!